

SKOGSORDNING, f. 2. Förordning, rörande värden af kronans skogar och hushållningen dermed.

SKOGSPARK, m. 3. Inhägnad skogsmark af mindre vidd.

SKOGSPANTERING, f. 2. Träds plantering på en större rymd, för att deraf erhålla skog.

SKOGSPIPA, f. 1. Pipa, hvarmed i skog signaler gifvas.

SKOGSPRODUKT, -- dückt, m. 3. Ss. Produkt (se d. o.), hämtad af skogen.

SKOGSRANKA, f. 1. Örten Clematis integrifolia, med stora blå, i violett skiftande blommor.

SKOGSROP, n. 5. (fam.) Ganska högt rop, liksom då man ropar i skogen, för att höras långt bort. *Gifva till ett s.*

SKOGSRÅ, n. 4. Rå, som förmenas uppehålla sig i skogsmark, och beskrifves såsom en skön jungfru, men baktill urhållad som ett baktråg och med svans.

SKOGSRÅTTA, f. 1. Ett slags råtta, 4 tum lång, på ryggen rödbrun, ljusgrå under buken. Mus silvaticus.

SKOGSRÅF, m. 2. pl. -- *råfvar*. Den vanliga arten af Råfsläktet.

SKOGSRÖFVARE, m. 5. Rövare, som ofredar en skog.

SKOGSSKÖTSEL, m. sing. Se *Skogshushållning*.

SKOGSSNIGEL, m. 2. pl. -- *sniglar*. En ätbar snigel, som vistas i skog, 5 tum lång, svart, rödgul, brungul eller skäckig. Limax silvaticus.

SKOGSSPARF, m. 2. pl. -- *sparfvar*. Se *Pilfink*.

SKOGSTAMD, a. 2. (jäg.) Van vid jagt.

SKOGSTJUF, m. 2. pl. -- *tjufvar*. En, som gör åverkan å skog.

SKOGSTJUFNAD, m. 5. Se *Skogsåverkan*.

SKOGSTROLL, n. 5. 1) Se *Skogsrå*. -- 2) Fjärilslägtet Sphinx.

SKOGSTÄGT, f. 3. Se *Skogsfång*.

SKOGSUDD, m. 2. pl. -- *uddar*. Skogsbväxt udde.

SKOGSUF, m. 2. pl. -- *ufvar*. Fågel af Uggleläktet, 15 till 14 tum lång, mörkbrun, inunder rostgul, strupen vit, näbben svart. Strix Brachyotos.

SKOGSULL, f. sing. Det ur tall- och granrisets nålar erhållna trädämne.

SKOGSVÄSENDET, n. sing. def. Allt hvad som tillhör och har afseende på skogshushållningen.

SKOGSVÄXT, c. 3. 1) Växt, som helst triffves i skogar. -- 2) (i sing.) Skogens tillväxt.

SKOGSÅVERKAN, f. sing. indef. Olofligt bortförande af ved, timmer, gärdsel o. s. v. från annars skog.

SKOGSÅVERKARE, m. 5. En, som förförvar åverkan å annars skog.

SKOGSÅNG, f. 2. Ång, belägen i en skog.

SKOGSÄPLE, n. 4. Frukt af Skogsäpel.

SKOGSÖDA, f. 1. ell. **SKOGSÖDNING**, f. 2. (fam.) Förbrukning af skog till onyttiga ändamål.

SKOGSÖDARE, m. 5. (fam.) En, som öder mycken skog.

SKOGSÖDLA, f. 1. En art af Ödlorna, som uppehåller sig i skog, 6 tum lång, stjerten och öfra kroppsdelarne bruna. Lacerta vivipara.

SKOGSÖRE, n. sing. (kamerat.) Den skatt, som bergverken betala för rättigheten att bruka de så kallade rekognitions-skogarna.

SKOGVAKTARE, m. 5. Person, som har tillsyn öfver allmän eller enskilt skog och vaktar den för åverkan.

SKOGVICKER, m. sing. En art Vicker. *Vicia sylvatica*.

SKOHORN, n. 5. Krökt, tunn hornskifva, medelst hvilken tränga skor vid hälen pådragas på foten.

SKOJ, n. sing. Se *Skojeri*.

SKOJA, v. n. 1. (pop. o. fam.; af *Skog*) 1) (egentl.) S. ell. s. omkring, stryka omkring som lödrifvare. -- 2) Öfva otillåtna konstgrepp, isynn. vid hästhandel; öfva bedrägeri i handel ochandel. -- *Skojande*, n. 4.

SKOJARE, m. 5. (pop. o. fam.) 1) (egentl.) Landstrykare. Jfr. *Hästskojare*. -- 2) Bedräggare. -- Ss. *Skojaraktig*, -aktigt, -följe, -pack.

SKOJERI, n. 3. (pop. o. fam.) Bedrägliga konstver vid hästhandel, och i allmänhet svek och bedrägeri uti handel ochandel.

SKOJERN, n. 5. Jern, hvarmed klacken på en sko inunder är beslagen.

SKOJTA, v. n. 1. (pop., af *Skoja*) Löpa omkring hit och dit, i hvarjehanda ärender.

SKOLA, v. a. 1. (pop.) S. under, gifva underlag af sten.

SKOLA, v. n. auxil. 1. Pres. indik. sing. *Skall*; pl. *Skola*. Impf. *Skulle*. Sup. *Skolat*.

1) Brukas i presens att beteckna andra verbers futurum. *Jag skall göra det, så fort jag hin-ner. Han tror sig s. kunna undkomma. Det skall ni snart få se. Hvert skall du taga vägen? Jag skall gå på spektaklet.* -- 2) Brukas i imperfekt att beteckna andra verbers imperfekt eller pluskvamperfekt i konjunktiv. *Han sade, att han skulle komma igen. Om han skulle få veta det. Jag skulle göra det, om jag kunde. Jag ville, att han skulle stanna. Om han skulle dö. Jag skulle ha kommit, om jag kunnat. Man skulle ha sagt, att fienden var kommen i staden, man hade lätt kunnat tro, att... -- 3) Uttrycker pligt, skyldighet, befallning, nödvändighet, i betydelsen af: Böra, måste. *Du skall hedra fader och moder. Du skall icke tänka på det framsarna. Jag skall säga dig, att det går inte an. Ni skulle ha svarat, att... Man skulle straffa honom. Efter det skall så vara. Likasom det skulle så vara. Hvad skulle jag göra? -- 4) Betecknar någonting obestämdt, ovisshet, tvifvel, i samma mening som: Må, lära. *Hvad skall det betyda? Hvad skall man säga derom? Hvad skall man sluta af allt detta? Han skall vara rik. Skulle det vara möjligt? -- 5) Ämna, ärna. *Jag skulle just gå ut i det samma. -- Anm. Ordet brukas i dagligt tal ofta ensamt, med utslutande af vissa verber, såsom: Göra, resa, gå, begifva sig, t. ex.: *Skall jag (göra) det? Han skall (göra) det, antingen han vill eller inte. Hvert skall ni hän (taga) vägen? Jag skall (begifva mig) hem, till staden, på landet. Hvad skall ni der (att göra)? Hvad skall jag (göra) dermed? Jag skulle (begifva mig, gå, tränga) fram. Hvad skulle han (göra) der?*****

SKOLA, f. 1. (lat. *Schola*) 1) Offentlig undervisningsanstalt, så högre som lägre. -- Bildar en mängd sammansättningar, såsom: Högskola, Småbarnsskola, Katedral-, Trivial-, Lärdoms-, Rid-, Dans-, Simskola, m. fl. -- 2) (i inskränk-tare mening) Lägre undervisningsanstalt, der grun-derna af de humanistiska studierna bibringas.